

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, RUGPJŪČIO – AUGUST 9, 2016 • Vol. CVII Nr. 94 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 08-08-2016

ŠIAME NUMERYJE:



Energingoji sveikuolė
Genovaitė Meškelienė – 4 psl.



„Dievas yra brazilas“ – 8 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Iškilmingai atidarytos Rio olimpinės žaidynės



Lietuvos olimpiečiai spalvingame pasaulio sportininkų būryje.

Vytauto Dranginio nuotraukos



Lietuvos vėliavnešė – Gintarė Scheidt.

Penktadienį Rio de Janeiro „Maracana“ stadione iškilmingai atidarytos XXXI olimpinės žaidynės. Olimpinę ugnį įžiebti patikėta 46-erių metų brazilui Vanderlei de Lima.

Jis pirmavo 2004 metų Atėnų olimpinių žaidynių maratono bėgime, bet tuomet vienas žiūrovas įbėgo į trasą ir jį sugavo. Dėl to V. de Lima maratone finišavo tik trečias. Nepaisant to, sportininkas atleido olimpinį auksą atėmusiam žiūrovui, o Rio de Janeiro jam simboliškai buvo kompensuota prarasta šlovė.

Lietuvos delegacija į stadioną įžengė 115-ta. Mūsų šalies vėliavą nešė Pekino olimpinių žaidynių vicečempionė buriuotoja Gintarė Scheidt, o stadione atidarymą stebėjo Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė. G. Scheidt vyras brazilas Robert Scheidt davė olimpinę priesaiką sportininkų

vardu. Daugiausiai sportininkų – net 554 – atstovauja JAV.

Atidarymo iškilnių metu buvo pristatyta Brazilijos kultūros įvairovė bei jos istorija, muzikos kūrinius atliko žymiausi šios šalies atlikėjai, o savo karjerą 70 tūkst. žiūrovų akivaizdoje baigė viena garsiausių planetos manekenių Gisele Bündchen. Vienas pasirodymas buvo skirtas klimato kaitos problemai.

„Mes pasirengę sukurti istoriją. Olimpinė svajonė tapo neapsakoma tikrove. Nuostabiausia vieta pasaulyje dabar yra čia – Rio de Janeiro. Brazilija pasitinka pasaulį išskėstomis rankomis. Didžiuojuosi savo šalimi“, – emocingai kalbėjo olimpinių žaidynių organizacinio komiteto prezidentas Carlos Nuzman.

– 7 psl.

Prezidentė apsilankė olimpiniam kaimelyje



Vasaros olimpinėse žaidynėse Brazilijoje viešinti Prezidentė Dalia Grybauskaitė šeštadienį olimpiniam kaimelyje aplankė Lietuvos sportininkus.

„Visa Lietuva didžiuojasi, kad esate tarp pajėgiausių planetos atletų. Garbingi, švarūs, kovingi Lietuvos olimpiečiai – pasirengę įrodyti, kad ir mažos valstybės sportininkai gali įveikti varžovus iš galinčiausių valstybių. Jūs olimpiadą pasiekėte savo darbštumu ir meistriškumu. Tai – ir puikių trenerių, sporto šakų federacijų, visų jus palaikiusių žmonių nuopelnas“, – sakė šalies vadovė. – 12 psl.



Prezidentė D. Grybauskaitė ir plaukikė R. Meilutytė.
Alfredo Pliadžio nuotr.

Priešinimasis gamtai – gigantų karas prieš dievus – Ciceronas

Kapčiamiesčio bažnytkaimyje, esančiame Lazdijų rajone, netoli Lenkijos ir Baltarusijos sienos, šią vasarą suniokota 1831 m. sukilimo dalyvės, sukilėlių karinių pajėgų kapitonės, grafaitės Emilijos Pliaterytės skulptūra – nulaužta (ar net nupjauta) ranka, laikiusi kardą. Miestelėnai stebisi – pažeisti betoninę skulptūrą, sutvirtintą armatūra, neturėjo būti paprasta. Rytą ant žemės mėtėsi betono gabalai, plaštakos iki riešo ir kardo išvis nebuvo rasta. Ši skulptūra niokijama ne pirmą kartą. Ta pati ranka jau yra buvusi nulaužta anksčiau. Tuomet dar buvo gyvas skulptūros autorius Antanas Ambrulevičius, jis ją restauravo. (2010 m. skulptorius mirė.)

Šiuo įvykiu susidomėjo net Lenkijos ambasadorius Lietuvoje. Atvykęs į Kapčiamiestį išreiškė nuogastavimų, ar tik čia nebus bandymas sukiršinti lietuvius su lenkais. Ši vieta yra miestelio centre ir yra stebima vaizdo kamerų, įrengtų po ankstesnio vandalizmo akto, kuris liko neišaiškintas. Lietuvoje pastaruoju metu dažnai niokojami kapai – kartais jaunimo, pasivadinusio satanistais, kartais tiesiog girtų kompanijų. Daroma ir kitokių beprasmiškų nusikaltimų. Bet agresija – ne vien Lietuvos ir lietuvių problema. Neramu visame žemės rutulyje. Atrodo, kad pasaulis įžengė į pamišimo stadiją, kyla mintys, jog žmonija yra veikiamą kažkokių kosminių audrų, kurios skatina agresijos protrūkius ne tik atskiruose protuose, bet ir žmonių grupėse ar net tautose bei valstybėse. Ne kitaip kaip pamišimo yra apimta rusų tauta, provokuojanti ne tik kaimynus, bet ir visą pasaulį. Artimuosius Rytus jaukia ISIS valstybė pasivadinusi teroristine islamistų grupuotė Sirijoje ir aplinkinėse valstybėse, siunčianti teroristus naikinti Europą bei kitas pasaulio valstybes.

Žemės planetos istorijoje būta įvairių agresijos protrūkių. Europą siaubė mongolai, totoriai, buvo vikingų laikai, kai aplinkinį pasaulį terorizavo skandinavai kariautojai. XVIII a. pabaiga-XIX amžius išsiskiria kitokia energija – Europoje kyla išsivaduojamieji judėjimai, tautos sąmonėja ir stengiasi nusimesti prispaudėjus. Gimsta nepriklausomų valstybių idėjos. Tiesa, XIX a. pradžioje agresiją dar bando įžiebtį Napoleonas, užsimojęs po savo kojomis paminti Europą, bet tai jam nepavyksta. Rytų Europoje net tris kartus kilo sukilimai prieš Rusijos priespaudą, apėmę Lenkijos ir Lietuvos teritoriją – 1794 m., 1831 m. ir 1863 m. – galų gale XX a. pradžioje atvedę į Lenkijos ir Lietuvos savarankiškų valstybių atstatymą. XX a. Eurazijoje įsigali bolševizmas, Europoje – fašizmas. Tai jau vėl sergančių visuomenių ligos simptomai.

Tais tamsos laikais gimsta neeilinių asmenybių, kurios, kaip tas duonos raugas, augina visuomenes. Viena iš jų buvo Emilija Pliaterytė. Kas ją, kilmingą mergaitę, pastūmėjo tokiame nemergaitiškam žygiui?

Istorija įdomi – Emilijos protėviai irgi buvo šio Baltijos krašto užkariautojai. XIII a. Vestfalijos riteris, kalavijuotis Jonas Broel-Plater už karinius nuopelnus Latvijoje leno teisėmis gavo žemių iki pat Estijos. Žlugus Kalavijuotių (Livonijos) ordinui, giminė šiose žemėse liko ir plačiai išplito. XIX a. pradžioje Pliaterių ir jų dvarų jau daug buvo ir Lietuvoje. Emilija yra kilusi iš lietuviškosios giminės šakos. Jos tėvas Pranciškus Ksaveras buvo plevėsa ir išlaidūnas, motina Ana fon der Mohl – kilminga vokiečių, kurios šeima jau 200 metų gyveno Latvijoje. Susituokę jaunieji grafai apsigyveno Vilniuje, Didžiojoje gatvėje, kur 1806 m. lapkričio 13 d. gimė Emilija. Porai gyvenimas nesisekė. Išsilavinusi Emilijos motina, nepakęsdama nuolatinių rietenų, išvyko gyventi į Latvijoje esantį vyro giminių dvarą Linksną, kur jos

Lietuviškoji Žana d’Ark vis dar mūšyje

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ



Paminklas Emilijai Pliaterytei Kapčiamiestyje, Lazdijų r., 2006 m.

su dukrele buvo svetingai priimtose. Čia Emilija, apsupta būrio pusbrolių, išmoko jodinėti, puikiai šaudyti, kautis kardu. Žavėjosi knygomis apie kovotojus dėl laisvės. Ypač jai imponavo prancūzė Žana d’Ark, kuri XV a. vadovavo savo tautiečiams, kovojantiems su pavergėjais anglais. Norėjo būti ir ją panaši. Motina rūpinosi dukters lavinimu. Emilija kalbėjo vokiškai, prancūziškai, angliškai, itališkai, rusiškai bei lenkiškai. Bendraudama su paprastais žmonėmis pramoko gudų ir šiek tiek lietuvių kalbos. Labai domėjosi istorija ir gerai piešė, rinko tautosaką. Kaip ir derėjo jos luomo mergaitei, grojo fortepijonu, dainavo. Ypač daug skaitė. Emilija dažnai lankėsi giminių iš tėvo pusės dvaruose Dusetose ir Antazavėje. Ten susitikdavo su pažangiai mąstančiais pusbroliais ir jų draugais Oginskiais, Tyzenhauzais, Valavičiais. Čia išgirdo kalbas apie tėvynės išvadavimą iš priespaudos ir pati užsidegė tomis idėjomis.

Šalia Linksnos stovėjo Dineburgo tvirtovė, kur buvo dislokuota rusų kariuomenė. Dvare lankydavosi karininkai. Vienas iš jų – generolas jai pasipiršo, bet neturtinga dvarininkaitė pasakė griežtą ne, nors galėjo sau susikurti ramų gyvenimą. Susidraugavo su tos pačios tvirtovės karo inžinierium iš Saksonijos, kuris jaunuosius Pliateriukus mokė matematikos. Besimezgantį romaną nutraukė įžeistasis generolas, kuris kapitoną išsiuntė į tolimą dalinį.

Dar vienas smūgis – mylimos motinos mirtis. Bandė glaustis prie tėvo, bet jis ją atstūmė. Sukrėsta Emilija puolė į depresiją.

Nesėkmės ir nuoskaudos vienus žmones pastūmėja į nusikaltėlių, teroristų gretas, jie tampa pikti ir ima keršyti, griauti, kiti atvirkščiai – pasiryžta kam nors aukotis. Emilija Pliaterytė savo susikaupusią energiją išliejo kovoje už Tėvynę. Pusbroliui Cezariui Pliateriui Dusetose ji padėjo organizuoti sukilėlių būrį, dalyvavo Zarasų užėmime, mūšyje ties Pustavoniais (Radviliškio apyl.), ties Mai-

šiagala, Kauno gynime, pasižymėjo kautynėse ties Šiauliais... Buvo paskirta 25-jo pėstininkų pulko I kuopos garbės vadu ir gavo sukilėlių kariuomenės kapitono laipsnį. ...Bet neturėjo karių, nes to laiko karo vadai nenorėjo jos pripažinti lygiaverte, o kariai jos neklausė. Ji buvo vadė be karių ir kaudavosi kaip eilinė. Nors fiziškai buvo silpna, bet buvo drąsi ir narsi. Ją nuolat lydėjo adjutantė Marė Rašanavičiūtė iš

Ukmergės, tokia pat tėvynės patriotė. Sukilimui pralaimėjus ir sukilėlių kariuomenei traukiantis į Lenkiją ji su pusbroliu Cezariu Pliateriu ir savo drauge Mare taip pat mėgino prasibrauti į Lenkiją, tikėdamiesi ten suburti naujus sukilėlių būrius. Emilija kelyje persišaldė. 1831 m. rugsėjo mėnesį Emilija pervežama į Justinavo dvarą, pas bajorą Ignatą Ablomavičių netoli Kapčiamiesčio. Iš ten ji išsiuntė paskutinį – liūdną, nusivylusio gyvenimu žmogaus laiską. 1831 m. gruodžio 23 d. Emilija Pliaterytė mirė. Kunigaikštis Oginskis, pulkininkas Hofmanas, tėvas ir sūnus Ablomavičiai nuplukdė laiveliu karstą su Emilijos palaikais į Kapčiamiestį, kur po šv. Mišių palaidojo Ablomavičių šeimos kapavietėje. Ant kapo pastatė medinį kryžių be jokio užrašo, tik gerokai vėliau uždėjo baltą antkapį su vieninteliu žodžiu „Emilia“. Tik 1906 m., minint jos gimimo šimtmetį, lenkiškai buvo užrašyta: „A. a. Emilia grafaitė Broel-Plater gimusi 1806-11-13 mirusi 1831-12-23“.

Ji neužmiršta iki šiol. Paminklai pastatyti Kapčiamiestyje ir Julijanavo dvaro vietoje, Lazdijų rajone, jos vardu Lietuvoje yra pavadintos dvi mokyklos – Kapčiamiestyje ir Vilniuje, Žirmūnuose. Ją savo tautos didvyre laiko ne tik lietuviai, bet ir lenkai (ne be reikalo po vandalizmo akto Lenkijos ambasadorius atskubėjo į Kapčiamiestį) bei baltarusiai. Varšuvoje jos vardu yra pavadinta viena centrinių gatvių. Dailininkai tapė jos paveikslus, deja, jie yra abstraktūs, nes autentiško Emilijos portreto, piešto jai pačiai pozuojant, nėra likę. Jai savo kūrinius skyrė anglų, italų, prancūzų, vokiečių, lenkų ir vengrų poetai, ji buvo laikoma naująja Žana d’Ark. Labiausiai ją išgarsino prancūzai, kurių dėka apie šią moterį sužinojo visa Europa. Poetas Adomas Mickevičius parašė eilėraštį „Pulkininko mirtis“ (Emilija žavėjosi amžininko A. Mickevičiaus kūryba ir pažinojo poeto brolių), rašytojas Antanas Vienuolis-Žukauskas parašė istorinę dramą „1831 metai“. Joje pavaizduoti sukilimo įvykiai, poetizuojamas auکوji-masis tėvynei.

Emilija Pliaterytė – viena iš tų istorinių, romantiškų asmenybių, kurios gali patraukti jaunimą, auklėti ir vesti tėvynės meilės keliu, ir, matyt, kaip tik dėl to ji kažkam nepatinka, kažkam yra pavojinga. Tai pripažinimas, kad Emilija vis dar aktuali, kad ji toliau kovoja už savo Tėvynę. Jai vėl išmuštas kardas, bet tai niekis – ji ir gyva būdama buvo stipresnė ne fiziškai, o savo dvasia ir legenda.

„DRAUGO“

prenumeratoriai gali skaityti

„Draugą“ internete

be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti

apie tai administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“

bei slaptažodį.

www.draugas.org

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,

4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klasė: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Techninis redaktorius –

Jonas Kuprys

Korektorė –

Dalia Sokienė

Administracija –

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,

audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Nepanaudotų straipsnių nesaugojame.

Antonella Sorace: dvikalbystė yra investicija visam gyvenimui



Antonella Sorace.



A. Gervasi nuotraukos A. Sorace ir asociacijos Lietuva-Sicilija nariai.

AGNĖ BUCKUTĖ

Dvikalbystė yra investicija visam gyvenimui. Tuo įsitikinusi garsi šios srities tyrinėtoja, Edinburgo universiteto profesorė Antonella Sorace. Daugiau nei 25-erius metus Škotijoje gyvenanti italė ragina nesigėdyti savo gimtosios kalbos svečioje šalyje, nepaliauti ja kalbėti su vaiku ir nepasiduoti iškilus pirmiesiems sunkumams. Pasak specialistės, kalbos miršta kiekvieną dieną, nes kalbančiųjų gretos mažėja, tuo metu dvikalbystė, dviejų ir daugiau kalbų mokėjimas, ne tik padeda išsaugoti kalbą, bet ir lavina protą, suteikia pranašumų ir ugdo gebėjimą prisitaikyti skirtingose gyvenimo situacijose.

Dvi kalbos kelia sąmyšį vaiko galvoje. Dvikalbystė lėtina vaiko vystymąsi. Dvikalbiam vaikui sunkiau sekasi mokykloje. Visa tai, pasak A. Sorace, tėra mitai, kuriuos paneigia moksliniai tyrimai. Dvikalbiai vaikai už bendraamžius yra pranašesni ne tik komunikaciniais, kultūriniais ir praktiniais gebėjimais, bet ir jų protinė veikla, kognityvinis lankstumas, kuomet vaikas geriau prisitaiko skirtingose situacijose, yra stipresni. „Dar mamos iščiose esantis vaikas jaučia, kad mama kalba dviejomis kalbomis, ir gimęs pasižymi jautrumu dvikalbystei – supranta, kad girdi skirtingas kalbas”, – sakė profesorė A. Sorace.

Pasak Padujoje sardės ir siciliečio šeimoje gimusios mokslininkės, tyrimai parodė, kad dvikalbiai vaikai anksčiau už kitus supranta egzistuojant skirtingus žmonių požiūrius. „Maži vaikai yra ego-centriškai. Vaikas galvoja, kad jis yra pasaulio centras, kad visi gali skaityti jo mintis. Dvikalbystė palengvina suvokimą, kad taip nėra. Dvikalbis vaikas supranta, kad pasaulis yra skirtomas į kalbančius A, B ir kita kalba, ir bendraujant su žmogumi reikia pasirinkti tinkamą kalbą, antraip nebūsi supastas. Šis supratimas persikelia ir už kalbos ribų, ir vaikas pradeda suvokti, kad egzistuoja skirtingi požiūriai”, – sakė mokslininkė.

Kalbos yra skirtomos į A ir B grupes. A grupei priklauso prestižinėmis ir naudingomis laikomos anglų, ispanų, kinų kalbos, jų naudą įtakoja politinės ir ekonominės jėgos. B grupės dvikalbystė, deja, nėra taip vertinama. „Vaikas yra labai jautrus tam, ką žmonės kalvoja, ir jis labai gerai pastebi, jei kalba yra nevertinama, tuomet praranda motyvą ją vartoti. Taigi labai svarbu, kad vaikas jaustų, kad abi kalbos yra vertinamos ne tik šeimoje, bet ir visuomenėje, ir kad suvoktų, jog visas kalbas galima naudoti tiems patiems tikslams, t. y. kad galima pasakyti viską abiejomis kalbomis, nėra tik ‘mamos’ ar ‘tėčio’ kalbos, kuria galima kalbėti tik tam tikrus dalykus”, – teigė A. Sorace, užauginusi du dvikalbius sūnus.

Profesorė tai pat patarė kurti mini bendruomenę, kurioje vaikas galėtų girdėti mažumos kalbą iš skirtingų žmonių, nes tai padeda suprasti, kas kalboje yra įmanoma ir kas ne. „Viena kalba kalbantį vaiką supa didžiulė įvairovė: girdi suaugusius, vaikus, senukus, girdi įvairius stilius ir akcentus. Tuo metu dvikalbis vaikas, ekstremaliausiu atveju, te-

girdi vieną iš tėvų. Nėra žmonių, kurie kalbėtų vienoda maniera, ir šios įvairovės trūkumas riboja dvikalbystę”, – sakė specialistė. Mokslininkai paskaičiavo, kad jei antroji kalba kasdienybėje teuzima 30 procentų, vaikas ja aktyviai nekalbės.

Su imigrantų šeimomis Didžiojoje Britanijoje ir kitur dirbanti A. Sorace dažnai susiduria su problema, kai imigrantų šeimos savo gimtąją kalbą laiko problema, kliūtimi integruojant vaiką į visuomenę. „Žinoma, vaikas turi išmokti šalies kalbą, bet tai neturėtų vykti gimtosios kalbos sąskaita. Patys tėvai mokosi naujos kalbos, ir versti vaiką kalbėti itališkai ar angliškai, kuomet dar jos gerai nemokama, vaikui išeina į dvigubą nenaudą”, – išpėjo moteris.

Dvikalbiai vaikai, pasitaiko, ilgiau ieško žodžių, jų žodynas nėra toks turtingas, kaip vieną kalbą mokančio vaiko, nes dvikalbis vartoja kalbą skirtinguose kontekstuose, tačiau jei sudėtume visų vaiko mokamų kalbų žodžius, dvikalbio žodynas būtų platesnis. Taip pat dvikalbiai vaikai gali pradėti kalbėti vėliau, ir čia gydytojai padaro meškos paslaugą. „Tėvai išsigąsta, kreipiasi į gydytoją, tas siunčia pas pediatrą, o šis pataria kalbėti viena kalba. Apskritai, kai tik vaikas pradeda kalbėti, greitai pasiveja bendraamžius”, – teigė A. Sorace. Kitas dvikalbystės trūkumas, pasak specialistės, susijęs su vaiko tapatybe – jis nori būti toks, kaip visi, ir nevertina dvikalbystės teikiamų galimybių, tačiau tereikia išlaukti šį laikotarpį, nes „Dvikalbystė turi daugiau pranašumų nei trūkumų”, – sakė italų, anglų ir prancūzų kalbomis laisvai kalbanti mokslininkė.

A. Sorace baigė mokslus Romoje, magistro laipsnį įgijo Los Angeles, doktorantūros mokėsi Edinburge, kur šiuo metu dėstytojauja. Moteris visuomet mėgo keliauti, pažinti žmones ir naujus pasaulius, išbandyti save. „Laikau save ‘pasaulio piliete’: Edinburgas yra mano namai, tačiau niekada netapsiu ško-te, nes neužaugau su šia kultūra. Tuo pačiu nebesijaučiu ir visiškai itale, nes didžiąją savo kaip suaugusio žmogaus gyvenimo dalį praleidau už Italijos ribų”, – sakė Antonella Sorace.

Mokslininkė tyrinėja dvikalbystę tarp skirtingų amžiaus grupių, labiausiai domisi vaikų dvikalbystę, jos įtaka vaiko raidai ir kognityviniam elgesiui. Taip pat A. Sorace tyrinėja, kaip antroji kalba veikia suaugusio žmogaus gimtąją kalbą. Populiarin-

dama dvikalbystės tyrimus įvairiuose visuomenės sektoriuose italė šiam tikslui yra įkūrusi centrą ir informacinę svetainę *Bilingualism matters*, kurioje skelbiama su dvikalbyste susijusi informacija ir mokslinių tyrimų rezultatai. Centro filialų įkurta penkiolikoje Europos šalių (3 Italijoje), 2 Jungtinėse Amerikos Valstijose (*Itališka svetainė*).

O štai pluoštas konkrečių patarimų. Tai profesorės A. Sorace atsakymas į konferencijos Palerme dalyvių klausimus. Šioje konferencijoje A. Sorace skaitė paskaitą tema „Dvikalbystė: pranašumai, trūkumai ir klaidinantys mitai.”

Mano dukra nuo pusantrų iki trejų metų kalbėjo ir itališkai, ir lietuviškai. Kartais netgi vertėjaudavo mums su vyru. Nuo trejų metų kažkas atsitiko (iš mano pusės nieko nepasikeitė – kalbu su ja lietuviškai), bet ji man atsakinėja itališkai. Jei paprašau pasakyti, kaip bus mamytės kalba, pasako, bet prieš tai jau būna pasakiusi itališkai. Nežinau, kaip reaguoti, ar reikėtų daryti spaudimą ir reikalauti, kad bendrautų su manimi tik lietuviškai? Ar čia tiesiog tik toks periodas, kuris susijęs su darželio lankymo pradžia, nes jame visą dieną su vaikais bendrauja italiskai?

Tokia reakcija yra labai paplitusi, ir paprastai taip nutinka, kuomet daugumos kalba tampa kasdienio gyvenimo dalimi. Vaikai nenori skirtis nuo kitų vaikų ir dažnai atsisako kalbėti mažumos kalba. Šiuo atveju yra gerai ir toliau ja kalbėti, tačiau neversti vaiko, juolab kad kalba šeimoje neturėtų kelti įtampos, nes tai tik pakenktų. Jei vaikai ir toliau girdės kalbą, jos nepamirš ir gali pradėti vėl aktyviai kalbėti.

Kaip padėti prasilausti labai nedrąšiam ir galbūt savimi nepasitikinčiam šešerių metų amžiaus vaikui kalbėti ne gimtąja kalba? Jis eina į mokyklą, beveik viską supranta, bet kalba labai minimaliai, jaučia kompleksą kalbėti ant-ra kalba.

Dažnai tai, kas atrodo „blokavimas”, iš tikrųjų tėra normalus metas, kai įsisavinama nauja aplinka ir nauja kalba: vaikas pirmiausia vysto supratimo gebėjimus, vėliau produkcijos. Paprastai vaikai „atsiblokuoja”, jei tam suteikiama priežastis: naujos draugystės, kelionės, situacijos, kuriose jis dalyvauja.

Nukelta į 9 psl.



Antonella Sorace paskaita Palerme.



Sveikas gyvenimo būdas – kitokio neįsivaizduojame!



New Yorko sveikuoliai.

Svarbiausia – labai norėti, tada viskas išsipildo

Nepriklausomos žurnalistės **Gitanos Merkelienės** pokalbis su energingąja sveikuole **Genovaite Meškeliene**.

Skirtingai, nei daugelis žmonių, kurie sveikatos išsaugojimu ir ligų prevencija susirūpina tik susirgę, Genovaitė Meškelienė yra tas asmuo, kuris nelaukia, kol pasiligos. Neskelbdama oficialaus šios moters amžiaus, pristatau įdomią asmenybę, kuri „tamsiąją“ metų dalį gyvena New Yorke, garsindama Lietuvos vardą „žygiams už sveiką ir blaivią Lietuvą“, o pavasarį, sučiulbus paukščiams gimtajame krašte, grįžta ir kaip voveraitė įsisuka į vasaros darbų, žygių maratoną. Aktyvi, sveikos gyvensenos propaguotoja, Lietuvos patriotė, vos parskridusi į gimtinę, kiekvieną pavasarį tuoj pat pasineria į darbus: sode purena žemę, pjauna taip gausiai želiančią žolę, sodina daržą.

Jaukaus sodo namelio balkone geriame žolelių arbatą, kurią pati šeimininkė išaugino, suskynė, išdžiovinė ir paruošė su meile, ir atokvėpio metu šnekučiuojamės... Negalvokite, kad taip tas atokvėpis ir tęsiasi, – nėra tiek laiko: Genovaitė energijos turi tiek, kad nė sekundės negali ramiai nusėdėti vietoje. Ir kur čia nusėdėsi, juk renginių ir kitokios veiklos datų nusėtas kalendorius laukia įgyvendinimo: žygis už sveiką ir blaivią Lietuvą Grigiškėse; sulčių terapijos stovykla Šventojoje su „Naturavita“, kurioje tenka ne tik administruoti, bet ir organizuoti meninę programą taip, kad visi liktų patenkinti; sveikuoliškas žygis New Yorke (kol pati Lietuvoje, čia yra kas ją pavaduoja); „Bebro kelias“ – ekstremalios netradicinės varžybos pelkėje, kur sušlampama iki ausų, išsivoliojama dumble, įveikiamos įvairios kliūtys; bendri žygiai su „Optimaliečiais“ – kitu sveikuolių klubu...

Tai tik dalis svarbių dalykų, kuriuos Genovaitė yra suplanavusi nuveikti vasaros metu Lietuvoje, neskaičiuojant buitinių dalykų. O kitų metų vasarai galvoje



Autorė su Genovaite (k.) po mankštos Šventojoje.

knibžda planai organizuoti plaukimą baidarėmis Aukštaitijos upe Šventaja.

– **Genovaite, esate sveikuolių klubo „Gilužis“ vadovė, nuolat rengiate žygius „Už sveiką ir blaivią Lietuvą“ tiek Lietuvoje, tiek New Yorke. Nuo ko visa tai prasidėjo?**

– Viskas prasidėjo 1995 m. Aš tada dar gyvenau Kaune. Viena draugė papasakojo, kad yra įsikūręs Kauno jungtinis sveikatos klubas. Sužinojau, kad visos Lietuvos sveikuoliai rengiasi bėgti į Anykščių „Laimės žiburį“. Nuėjau pas aktyvius sveikuolius – Janiną ir Bronių Vaizgielį. O čia visi susirinkę, matuojasi naują sportinę uniformą bėgimui į Anykščius. Aš irgi ją gavau. Kolektyvas patiko, visi buvo

labai draugiški. Bėgome ištisą dieną, net naktį – su prožektoriais, – juk reikia saugotis automobilių. Visi buvo prityrę bėgikai, taigi iki Anykščių nubėgo po 50–60 km, o aš – naujokė, niekada nebėgiojusi, – tik penkiolika... truputį skaudėjo kojas, bet nuovargis Anykščiuose užsimiršo, kai ten sugūžėjo beveik tūkstantis sveikuolių iš visos Lietuvos ir pakilo į J. Biliūno kalną. Po to gražiame slėnyje vyko diskoteka, sveikuoliška košė... Nuo to renginio ir „prigijau“, įstojau į jų klubą.

– **Sutikau Jus 2015 m. balandį prie tuo metu griau-namos, dabar jau su žeme sulygintos New Yorko „Aušros Vartų“ bažnyčios. Kiek ilgai Jūs buvote įsitraukusi į šios sakralinės vietovės išsaugojimo veiklą? Kas Jus „atvedė“ ten?**

– New Yorke apie „Aušros Vartus“ ir bažnyčios vulgarų naikinimą sužinojau internete. Labai patiko Ritos Stelmokienės ir Mindaugo Blaudžiūno organizuojami sekmadienio susibūrimai, jų atkaklumas. Juk šie ištvermingieji net aštuonerius metus būrė žmones prie uždarytos bažnyčios, ketindami išsaugoti Lietuvos istorinę šventovę. Aš ten sistemingai lankiausi nuo 2012 m.

– **Esate veikli, energinga, kūrybiška asmenybė. Be tradicinių tapusių sveikuolių žygių – kuo dar užsiimate laisvalaikio New York žiemos periodu?**

– Laisvalaikio New Yorke turiu mažai. Stengiuosi ateiti į didesnius renginius Williamsburge, lietuvių bendruomenėje (per šv. Velykas, Kalėdas, į koncertus). Ilgaus žiemos vakarais mezgu pirštines, skraistes, prižiūriu anūkę.

– **Jūsų vasaros Lietuvoje pralekia žaibiškai. Papasakokite apie veiklą gimtinėje.**

– Lietuvoje būnu vasarą. Tie keturi su puse mėnesio pralekia labai greitai. Organizuojuose įvairius renginius mano vadovaujamame Vilniaus Pilaitės sveikuolių klube „Gilužis“, Šventojoje padedu organizuoti sulčių seminarus. Daug laiko praleidžiu savo



G. Meškelienė (k.) su bendramintėmis.



G. Merkelienės ir G. Meškelienės nuotr.

Stovyklos dalyvės su Vladu Vitkausku.



Žygių „Už sveiką ir blaivią Lietuvą“ dalyviai.

gimtajame kaime Zarasų rajone – ten tvarkau ežero pakrantę, „kariauju“ su žolių plotais. Kai vyras dar buvo gyvas, šienaudavom dviese, dabar tenka vienai.

– **Esate žygių iniciatorė, organizatorė, sulčių terapijos stovyklos administratorė. Sakytum, turite puikių vadovo savybių. Su kokiais sunkumais tenka susidurti ir kaip juos nugalite?**

– Organizuojant renginį sunkiausia būna žmonių neapsisprendimas iki paskutinės minutės – vykti ar nevykti. Norėtusi, kad apsispreštų bent prieš dvi savaites. Aš pati mėgstu konkretumą ir discipliną. Organizacinius sunkumus nugalioju savo kantrybe ir energija bei noru pačiai renginyje dalyvauti. Svarbiausia – labai norėti, tada viskas išsipildo.

– **Kaip Jūs pati įsivaizduojate „Sveiką ir blaivią Lietuvą“? Ko dabartinei Lietuvai reikia, kad keistųsi į gera? O gal, Jūsų akimis, ji keičiasi? Ir kaip, kokiomis vertybėmis tą „gėrį“ išmatuoti?**

– Kad žmonės mažiau vartotų alkoholio, reikia sąmoningumo. Šeima turi būti pavyzdys jaunimui. Jei vaikas mato tėvus girtaujančius ir tai supranta kaip normą, tai ir suaugęs jis gėrime nematys nieko blogo. Didelės įtakos svaiginimuisi daro reklama. Reiktų jos atsakyti. Dar reikėtų alkoholiu

prekiauti atskirose parduotuvėse, o ne ten, kur maisto prekės. Lietuvoje yra gerų poslinkių blaivios gyvensenos kryptimi. Populiarėja blaivūs festivaliai „Varom“, „Naisių vasara“, į kurių šiemet susirinko rekordinis skaičius žmonių – apie 60 tūkstančių. Juose dažniausi dalyviai – šeimos su vaikais. Taip pat yra populiarios ir Lietuvos sveikuolių sąjungos organizuojamos stovyklos. Štai žmonės pamėgo išsivalyti organizmą alpinisto Vlado Vitkausko organizuojamoje sulčių terapijos stovykloje Šventojoje, kuri rengiama kiekvienais metais birželio antrąją ir rugpjūčio trečiąją savaitėmis. Pirmą kartą į ją atvykau 2012 m. Pasirodo, ne tik įmanoma savaitę maitintis vien šviežiomis sultimis bei žolelių arbata, bet ir išsivalyti organizmą, – nukrenta nereikalingi kilogramai, pagerėja savijauta. Stovyklos dalyviai pasisemia naujų žinių, sportuoja, turi galimybę pamatyti paties alpinisto Vlado Vitkausko video medžiagą su komentarais apie jo kopimus į aukščiausias pasaulio viršūnes. Štai ir vėl artėja rugpjūčio 19-oji, taigi rengiami dalyvių sąrašai, vyksta pasiruošimas, norintys dar laukiami. Tokio pobūdžio stovyklose išryškėja ir tikrosios vertybės, atskleidžiami žmogaus talentai (dainuojama, šokama, skaitoma poezija, vaidinama, – ir tam nereikia jokio alkoholio ir kitų svaigalų).



G. Meškeliienės nuotr.

– **Gyvenate ir Lietuvoje, ir Amerikoje. Ar turite pastebėjimų, kur žmonės sveikesni?**

– Sunku pasakyti. Pvz., Amerikoje tenka matyti labai daug bėgiojančių pavienių žmonių, ne grupėmis. Lietuvoje po vieną rečiau bėgioja. Čia daugiausiai išsijudinama, kai būna organizuojami sveikatingumo renginiai. Dėl viršsvorio – pastebėjau, kad Amerikoje yra daugiau stambių žmonių, negu Lietuvoje.

– **Mityba – sveikos gyvensenos dalis. Ar Jūsų maisto racionas pasikeičia – juk dalį metų praleidžiate Lietuvoje, o kitą dalį – JAV? Gal turite kokių ypatingų receptų, kuriais norėtumėte pasidalinti?**

– Taip, skirtumas yra. Namie maitinuosi daug sveikiau negu Amerikoje. Amerikoje – ištisai dirbu, o Lietuvoje turiu daugiau laisvo laiko: pavasarį, kol darže dar tuščia, salotas darau iš gamtos užaugintų žalumynų: garšvos, dilgėlių, pienučių lapų, pagardindama česnako skiltele ir aliejumi. Tai tikra vitaminių dozė. Šiaip sode valgau savo užaugintus svogūnus, salotas, agurkus, pomidorus. Na, o savo žolelių arbatą geriu ištisus metus. Nusivežu džiovintų ramunėlių, melisos, raudonėlių ir į Ameriką. Aš nesu tikra vegetarė. Valgau žuvį, paukštieną, mėgstu daržovių troškinius, košes. Na, o labiausiai išsivalau organizmą sveikatingumo sto-

vykloje Šventojoje (apie kurią jau minėjau), savaitę gerdama tik šviežias sultis ir arbatą.

– **Ne pirmą sykį išgirstu, kad geriausiai jaučiatės Bilaišiuose, Zarasų raj., savo tėviškėje. Kuo ji Jums brangi?**

– Čia gimiau ir augau, dar vis nesugriuvęs tėvų namas. Čia labai švari gamta, ramybė, vienkiemis, – nė gyvos dvasios. Po Amerikos triukšmo man tai tikra palaima: pilna žemuogių, aviečių, grybų. Netoli ežeras, ant kurio kranto rengiu poilsiavietę. Dar vis nesulūžusi sena rusiška baidarė. Kartais į tėviškę pasikviečiu sveikuolius, kur vedu jiems ekskursijas po Sartų regioninį parką, kūrename senovišką (dūminę) pirtį.

– **Ką norėtumėte palinkėti „Draugo“ skaitytojams ir visiems lietuviams emigrantams JAV?**

– Nepamirškite Lietuvos, dažnai ją lankykite, nes čia – mūsų gimtinė, mūsų šaknys, čia jaučiamės tikri šeimininkai!

Šių metų kovo 17 d. Genovaitė Meškeliienė Lietuvos Generaliniame konsulate New Yorke buvo apdovanota Sauso 13-osios medaliu. Paklausta, kiek pagarbos medalių turinti iš viso, atsakė, kad nebesuskaičiuoja... jų tiek daug!

Prisimenant cicerietį Eduardą Olšauską

Skaičiumi Cicero Lietuvių Bendruomenė nedidelė, tačiau gyva ir veikli – jos nariai itin ištikimi savo parapijai ir paslaugūs vienas kitam. Kas sekmadienį 8:45 val. r. istorinėje Šv. Antano lietuvių bažnyčioje yra aukojamos šv. Mišios lietuvių kalba. Po Mišių visi susirenka prie kavutės pasidalinti žiniomis, susipažinti su svečiais, dalykiškai padiskutuoti politinėmis bei kultūrinėmis temomis, pasimelsti už sergančiuosius ir pagerbti mirusiuosius.

Liepos 10 d. Šv. Antano parapijiečiai prisiminė prieš metus mirusį parapijetį Eduardą Olšauską. Už jo sielą buvo aukojamos šv. Mišios, o po Mišių visus parapijos narius a. a. E. Olšausko našlė Elena vaišino pietumis ir jos pačios iškeptais tortais. Apie savo tėvelį jautriai papasakojo duktė Roma Kuprienė ir sūnus Vincas Olšauskas. Jie pažymėjo, kad kiekvienas mirusiojo gyvenimo tarpsnis buvo paženklintas pagarba mokslui, meile šeimai, paslaugumu kaimynams ir pasitikėjimu Dievu.

E. Olšauskas gimė 1922 metais 11 vaikų šeimoje. Jo vyresnysis brolis, Sibiro kankinys kun. Algirdas Olšauskas, leido jaunąjį Eduardą bei kitus brolius ir net kaimynų vaikus į mokslus. Jo auka švietimui padarė neišdildomą įspūdį jaunam piemeniui, ir jį lydėjo per visą gyvenimą. Karo metu Eduardas pasitraukė į Vokietiją, o po karo – į Kanadą miškų kirsti. Kanadoje padėjo įsteigti Vilniaus Aušros Vartų parapiją Hamiltone. Vėliau jis savo šeimą per-



Eduardas Olšauskas.

kraustė į Cicero, Illinois, kur daugiau nei 50 metų jis buvo Šv. Antano lietuvių parapijos aktyvus parapijetis. Eduardas kartu su žmona Elena buvo žinomi geradarijai, niekada neatsisakydavę padėti į

vargą patekusiems – ar tai per pūgą važiuoti, parapijetės katiną iš medžio iškelti, ar tai sriubas virti sergantiems ir vienišioms senukams, ar net, kaip buvo sykį, priimti visai svetimą beturtį lietuviuką iš Venesuelos į savo namus, jam suteikti pastogę, apraminti, rasti jam darbą ir net padėti atsikviesti iš Pietų Amerikos savo mamą. Velionio vaikai prisiminė tėvelio pasiaukojimą savo šeimai, devyniems anūkams, kuriuos augančius dažnai prižiūrėjo, o užaugusius remdavo, išklausydavo ir patardavo.

Duktė Roma pabrėžė ir savo tėvelio gilų tikėjimą: „Šalia jo polinkio teikti pagalbą kitiems, sekmadienio ir kasdieninės šv. Mišios bei rožančiaus sukalbėjimas irgi buvo dalis jo gyvenimo. Kalbėjo maldas iki paskutinės dienos. Tikėjimas buvo jam labai svarbus ir jo pavyzdys pasilieka su mumis amžinai”.

Graziais prisiminimais apie Velionį dalijosi ir kiti parapijiečiai.

Cicero LB info

Kviečiame visus lietuvius, ypač gyvenančius vakariniuose Čikagos priemiesčiuose, prisijungti prie Cicero Šv. Antano parapijos. Bažnyčios adresas yra 1500 S. 50 Ave. Cicero, IL. Šv. Mišios lietuvių kalba aukojamos kas sekmadienį 8:45 val. r.



Žurnalistė Monika Juodeškaitė

OLIMPINĖ PANORAMA



Lietuvos krepšinio rinktinės gerbėjos.



EPA-ELTA nuotr.

Žaidžia Lietuvos ir Brazilijos krepšinio komandos.

Vytauto Dranginio nuotr.

Pirmieji džiaugsmas ir nusivylimas

MONIKA JUODEŠKAITĖ

Penktadienį, rugpjūčio 5 dieną, Brazilijoje, Rio de Janeiro prasidėjo didžiausia sporto šventė – Olimpines žaidynės, viso pasaulio sportininkų ir sirgalių laukta net ketverius metus. 2016 metų Olimpiada pirmą kartą per visą žaidynių istoriją vyksta Pietų Amerikoje. Joje dalyvauja daugiau nei 11 000 sportininkų, besivaržančių 28-iose skirtingose sporto šakose. Olimpiečiai į šią sporto šventę susirinko net iš 206 pasaulio šalių. Taip pat pirmą kartą žaidynių istorijoje su olimpine vėliava Olimpiadoje dalyvauja pabėgėlių komanda. Lietuvos rinktinė – Lteam, papuoštai skiriamuoju ažuolo lapo simboliu, atstovauja 67 sportininkai. Lietuvos atletai varžosi net 15-oje skirtingų sporto šakų: lengvojoje atletikoje – 16 sportininkų, plaukime – 6, gimnastikoje – 1, bokse – 2, buriavime – 2, tenisą – 1, šiuolaikinėje penkiakovėje – 3, šaudyme – 1, sunkiojoje atletikoje – 1, irklavime – 11, imtynėse – 1, dziudo – 1, dviračių sporte – 4, B/K irklavime – 6 ir vyrų krepšinyje. Šiame „Draugo“ skyrelyje – Olimpinių panoramoje – seksime kiekvieną Lietuvos olimpietį ir pateiksime skaitytojams šviežiausias naujienas ir rezultatus iš Rio de Janeiro Olimpinių žaidynių, kurios tęsis iki rugpjūčio 21 dienos.

Jau pirmąją žaidynių dieną Lietuvai atstovavo 16 sportininkų 5-iose sporto šakose. Pirmieji rugpjūčio 6-ąją, šeštadienį, startavo irklautojai, iš kurių Lietuva tikisi labai aukštų pasiekimų. Brazilijos Lagoa irklavimo stadione sąlygos varžytis ištis yra sudėtingos. Didelis bangavimas ir stiprūs vėjai kelia sportininkams papildomų sunkumų ne tik fiziškai, bet ir psichologiškai. Sekmadienį dėl prastų oro sąlygų vyrų vienviečių valčių paguodos plaukimas buvo nutrauktas ir perkeltas į pirmadienį. Čia startavo ir jauniausias Lietuvos rinktinės atstovas 18-metis irklautojas **Armandas Kalmelis**, kuris atrankos pirmajame plaukime užėmė 5-ąją vietą, 2000 metrų įveikęs per 7:34:59 min. Paguodos plaukime jauniausias Lietuvos rinktinės atstovas suspindėjo ir, laimėjęs savo plaukimą rezultatu 7:13:36 min., pateko į antradienį vyksiantį vienviečių valčių ketvirtfinalį.

Porinės keturvietės Lietuvos vyrų valties įgula – **Dovydas Nemeravičius, Martynas Džiaugys, Dominykas Jančionis ir Aurimas Adomavičius** – pirmajame etape savo plaukime finišavo paskutiniai (5:50:98 min.) ir po paguodos plaukimo varžysis B finale (dėl 7–10 vietų).

Saulius Ritteris ir Mindaugas Griškonis sėkmingai debiutavo dvivietėje valtyje. Lietuviai užtikrintai laimėjo savo atrankos plaukimą, 2000 metrų įveikę per 6:29:11 min., ir iškovojo kelialapį į pusfinalį, kuris gali būti atidėtas dėl prastų oro sąlygų. Kartu šie sportininkai dvivietėje valtyje plaukia pirmą kartą. S. Rit-

terio porininkui Rolandui Maščinskiui patyrus rimtą traumą prieš Olimpines žaidynes, M. Griškonis, Rio de Janeiro turėjo varžytis vienvietėje valtyje, nusprendė užimti Maščinskio vietą ir aukščiausių rezultatų siekti dvivietėje valtyje.

Lietuvos irklautojos taip pat šauniai pasirodė pirmajame varžybų etape. Dvivietėje valtyje plaukusios **Donata Vištartaitė ir Milda Valčiukaitė** nugalėjo savo plaukime po finišo spurto ir automatiškai pateko į pusfinalio etapą. Per banguotus Rio de Janeiro vandenį jos atstumą įveikė per 7:04:82 min. Porininkės 2013 metais laimėjo Europos ir Pasaulio čempionatus ir šioje Olimpiadoje yra laikomos pretendėmis laimėti olimpinis medalius.

Lina Šaltytė, Lietuvos atstovė irklavime vienvietėje valtyje, startavusi 2000 metrų distancijoje ją įveikė per 8:35:92 min. Spartaus finišo dėka savo plaukime Lina užėmė 3-iąją vietą ir automatiškai pateko į kitą etapą.

Vieni ištvermingiausių olimpiečių, plento komandinių dviračių lenktynių atstovai, savaitgalį varžėsi neįtikėtinomis Brazilijos aukštikalnėmis. Lietuvos rinktinė nei vyrų, nei moterų lenktynėse komandinėje įskaitoje nedalyvavo. Tačiau du Lietuvos dviratininkai ir viena dviratininkė startavo individualioje įskaitoje. Vyrų plento varžybose, 237,5 kilometrų kalnuotoje distancijoje, šeštadienį startavo **Ramūnas Navardauskas ir Ignatas Konovalovas**. Lietuvos atletams sudėtinga Rio de Janeiro trasa aukštikal-



Irklautojai S. Ritteris ir M. Griškonis užtikrintai pateko į olimpinių žaidynių pusfinalį.



Vytauto Dranginio nuotraukos

Irklautoja Lina Šaltytė.

nėmis nebuvo palanki ne tik dėl stačių įkalnių, kurių treniruojantis Lietuvoje stinga, bet taip pat dėl lietuvių sudėjimo. Aukštiems ir tvirtiems atletams tokiomis aukštikalnėmis yra sunkiau varžytis su smulkiais ir žemais sportininkais. Tačiau Ramūnui Navardauskui, geriausiam Lietuvos dviratininkui, tai nesutrukdė sėkmingai finišuoti. Tarp 144 atletų, iš kurių net 79 nepasiekė finišo, Ramūnas užėmė 35-ąją vietą ir savo startu liko labai patenkintas. „Aš save net nustebinau“, teigė Navardauskas. Jo rezultatas šia sudėtinga trasa – 6 val. 22 min. 23 sek. Nuo nugalėtojo belgo Greg Van Avermaet jis atsiliko 12 min. 18 sek. Tuo tarpu Ignatui Konovalovui aukšti kalnai pakišo koją. Sportininkas nespėjo tilpti į varžybų laiko limitą, atkarpą įveikęs per 6 val. 41 min. ir 52 sek.

Moterų dviračių plento grupinėse lenktynėse Lietuvos atstovė **Daiva Tušlaitė** sudėtingoje 136,9 kilometrų distancijoje užėmė 34-ąją vietą. Olimpikė trasą įveikė per 3 val. 58 min. ir 34 sek. ir nuo nugalėtojos olandės Marianne Vos atsiliko 7 min. ir 7 sek. Dviratininkė savo olimpinio debiutu nėra patenkinta, ji teigia, jog kalnuota trasa nėra jai palankiausia. „Norėjosi geriau. Paskutinis kalnas mane nugalėjo, o ne aš jį“, apgailestavo sportininkė.

Bokso varžybose sekmadienį debiutavo **Eimantas Stanionis**. Lietuvis iki 69 kg bokso kategorijoje, pirmame etape akivaizdžia persvara 3:0 laimėjo prieš kiną Liu Wei. Ši pergalė jam užtikrino kelialapį į aštuntfinalį, kuriame Stanionis kovos ketvirtadienį. 2015 metų Europos čempionas po pergalės kalbėjo optimistiškai „Esu puikios formos. Esu patobulėjęs ir fiziškai, ir psichologiškai“, teigė Eimantas.

Per visą žaidynių istoriją pirmą kartą teniso rungtyje dalyvavo lietuvis. Geriausias lietuvis tenisininkas **Ričardas Berankis**, kuris 2016 metais ATP klasifikacijoje užima 50-ąją vietą, pasirodė nesėkmingai. Sportininkas rezultatu 6:0, 6:0 skaudžiai pralaimėjo australui John Millman ir baigė savo pasirodymą Olimpinėse žaidynėse.

Taip pat nepasisekė ir jaunam Lietuvos gimnastui **Robertui Tvorogal**, kuris gimnastikos daugiakovėje jau pirmoje rungtyje patyrė traumą. Su išnarintu didžiuoju pirštu jis sugebėjo dalyvauti visose rungtyse ir užėmė 42-ąją vietą. Galima tik pasidžiaugti gimnasto kantrybe ir sportiniu ryžtu, kurie jam padėjo olimpinį startą įveikti iki galo.

Plaukimo takeliuose du Lietuvos



Plaukikai Adam Peaty ir Giedrius Titenis (d).

EPA–ELTA nuotr.



Plaukikė Rūta Meilutytė (d.)

EPA–ELTA nuotr.

sportininkai pateko į tolimesnius varžybų etapus. **Giedrius Titenis** 12-uoju rezultatu patekęs į 100 metrų plaukimo krūtine pusfinalį, savo plaukime finišavo penktas ir galutinėje įskaityje liko 10-oje vietoje. **Rūta Meilutytė** taip pat 100 metrų krūtine distancijoje 4-uoju rezultatu pateko į finalinį plaukimą ir pirmadienį (vakare, jau išleidus šį laikraštį – Red.) varžysis dėl olimpinio medalio. Olimpiados debutantas **Andrius Šidlauskas** 100 metrų krūtine distancijoje liko 23-čias ir į pusfinalį nepateko. **Danas Rapšys** 100 metrų nugara plaukimo distancijoje užėmė 24-ąją vietą ir taip pat nepateko į pusfinalį.

Žaidynes pradėjusi Lietuvos krep-

šinio komanda po atkaklios kovos 4-ajame kėlinyje iškovojė pergalę prieš Brazilijos rinktinę rezultatu 82:76. Lietuviai kvalifikacijoje kovoja B grupėje, kurioje turės rungtis su tokiomis geromis komandomis kaip Ispanija, Ar-



Dviratininkė D. Tušlaitė olimpinėse žaidynėse – 34-ta. V. Dranginio nuotr.

gentina, Kroatija, o taip pat Nigerija ir Brazilija. Todėl pirma laimėta pergalė prieš brazilus yra labai svarbi. Antroji mūsų vyrų kova – antradienį, rugpjūčio 9 dieną, su Nigerijos rinktine.

Atidarytos Rio olimpinės žaidynės



V. Dranginio nuotr.

Atkelta iš 1 psl.

„Sveiki atvykę į Rio olimpinės žaidynes. Tai nuostabaus miesto nuostabi akimirka. Tai pirmosios olimpinės žaidynės Pietų Amerikoje ir visi brazilai šiąnakt gali didžiuotis. Dėl olimpinį žaidynių jūs per septynerius metus pasiekėte tai, apie ką ankstesnės kartos galėjo tik pasvajoti. Visą tai pasiekėte, kai Brazilija išgyvena sunkius laikus. Šiame olimpiniam pasaulyje mes visi esame lygūs“, – sakė Tarptautinio olimpinio komiteto (IOC) prezidentas Thomas

Bach, atskirai pasveikinęs pabėgėlių komandą.

Vėliau T. Bach įteikė naują IOC apdovanojimą už švietimą ir gerus darbus dukart olimpiniam čempionui 76-erių metų Kenijos olimpinio komiteto prezidentui Kipchoge Keino.

Olimpinės žaidynes atidarytomis paskelbė laikinasis Brazilijos prezidentas Michel Temer. Žiūrovai jo kalbą nušvilpė, nepasitenkinimo banga buvo palydėta ir dopingo skandaluose paskendusi Rusijos rinktinė.

ELTA



Lietuvos irkluojos Donata Vištartaitė ir Milda Valčiukaitė pateko į Rio de Janeiro vasaros olimpinį žaidynių moterų porinių dviečių valčių varžybų pusfinalį.

„Dievas yra brazilas”

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

Ne visi gali pasigirti didelėmis šeimomis su aibe pusbrolių, pusseserių. Aš savuosius galiu suskaičiuoti ant vienos rankos pirštų. Viena jų, vyriausioji iš mūsų grupės – Nijolė Semėnaitė-Etzwiler, su vyru David gyvenanti Baraboo, WI. Nijolės pavardė ir rašiniai nesvetimi „Draugo” skaitytojams: ji – „Madison Vilnius Sister Cities” vicepirmininkė, Lietuvių tautinių šokių instituto pirmininkė, tautinių šokių grupių „Žaibas” ir „Žaibutis” vadovė. Bet šiandien, kai visų žvilgsniai krypta į olimpinių žaidynių sostinę Rio de Janeirą, nutariau paprašyti Nijolės pasklaidyti braziliškuosius savo gyvenimo puslapius. Ir ji mielai sutiko – kam nemalonu prisiminti jaunystę!

Būdama tikinti ir iš prigimties labdaringa, dalį savo gyvenimo Nijolė atidavė „Taikos korpusui” („Peace Corps”). Ši tarnystė jaunystėje ją nunešė toli nuo namų ir tėvų – į Braziliją. Vėliau ten teko ne kartą sugrįžti.

Grublėtas kelias nuo Kauno iki Baraboo

Gimei Kaune, vaikystę praleidai Vokietijoje ir Didžiojoje Britanijoje, o 1948 metais, nebūdama nė dešimties, kartu su tėvais atsidūrei Čikagoje. Ar toks mėtymas-vėtymas vaikui nesukėlė įtampų?

Manyčiau, jog viskas buvo normalu. Nebuvau atskirta nuo savo tėvų, todėl nepatyriau nerimo. Džiaugsmingai prisimenu savo gyvenimą Hanau ir Londone. Deja, atsiminti ką nors iš Kauno, išskyrus oro antpuolius, buvau pernelyg maža.

Čikagoje nesusiliejai su vietine lietuviškąja bendruomene – nelankei nei šeštadieninės mokyklos, nei Marijos gimnazijos, kurioje mokėsi pavyzdingos lietuvaits. Kodėl?

Vienerius metus šeštadieninę mokyklą lankiau. Neišlaikiau egzaminų, – „I flunked!!!” – tėvai dėl to galėjo kiaurai žemę prasmegti! Laisviau pasijutau angliškai kalbančiųjų rateliuose. Tačiau visuomet didžiudavausi, kad esu lietuvaits. Su „Madison Vilnius Sister Cities, Inc.” ir „Žaibo” tautinių šokių grupės Madisone įsteigimu atradau bendruomenę, kurioje galiu išreikšti savo pasididžiavimą (tiesa, mano pusseserė, rašydama e-laiškus, beveik išmoko naudoti lietuviškus diakritinius ženklus; turint galvoje jos ribotą lietuvišką žodyną, tai didelis pasiekimas! – R. M. L. pastaba).

Apsisprendei mokytis Rosary koledže River Forest priemiestyje (kuris vėliau tapo ir mano „Alma mater”). Kodėl pasirinkai būtent jį, o ne ką nors arčiau Marquette Parko, kur tuomet sukosi lietuviškas gyvenimas?

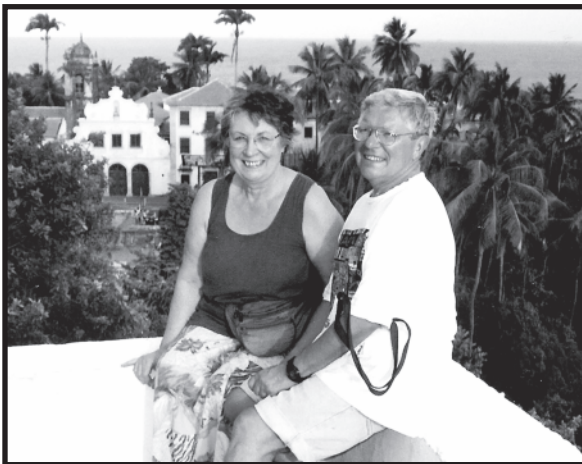
Tėtušis man „numatė vietą” Čikagos universitete, tačiau viskas įvyko kitaip. Mano draugė iš Kelly gimnazijos (Brighton Parke – R. M. L. pastaba) po apsilankymo viename „workshop” Rosary koledže entuziastingai man, gerai katalikei, pasakojo, kad ten man patiktų. Nuvykau. Apžiūrėjau ir iškart pamilau koledžo aplinką, senąją architektūrą, mokslo įstaigos filosofiją – žodžiu, viską. Tapusi studente supratau, kokia aš iš tikrųjų esu laiminga, pakliuvusi į tokią nuostabią, išskirtinę, pasišventusių dėstytojų aplinką.

Įprastas užsienio kalbų mokymo „repertuaras” tuomet buvo ispanų, prancūzų, vokiečių bei rusų kalbos. Kažkodėl išsirinkai „egzotišką” portugalų kalbą.

Jei atvirai, studijuoti portugalų mane „įgrūdė” ispanų kalbos dėstytojas. Priešindamasi tokiam spaudimui nutariau studijuoti prancūzų. Tačiau „romanas” po trijų dienų baigėsi. Nuėjau pas savo akademinių patarėją ir pasakiau: „Pergalė – jūsų!” Iškart pamėgau portugalų kalbos pamokas. Supratau, jog su kiekvienu būsimu iššūkiu savo gyvenime galiu ją sutikti su pasitikėjimu. Būtent to ir išmokau Rosary koledže.

Ar galvojai, kad užsienio kalbą galėsi pritaikyti gyvenime?

Norėjau stoti į užsienio tarnybą, tačiau lūkes-



Nijolės ir David pirmasis sugrįžimas kartu į Braziliją. Fone – nuostabus kolonijinis miestas Olinda.

Asmeninio albumo nuotraukos

čiai neišsipildė. Dėščiau portugalų kalbą, vertėjavau, padėdavau brazilams. Neužmiršau portugalų kalbos, vis ją varčiau, tačiau tai, ką įgijau Rosary, galėjau pritaikyti dirbdama muziejuose bei bibliotekose.

Nijole, Tavo gabumai buvo įvertinti Fulbright stipendija. Kaip tu ją panaudojai?

Studijavau Sao Paulo universitete tuomet, kai Brazilijoje vyko politinis perversmas. Gyvenau brazilo antreprenierio šeimoje. Buvau jų viešnia. Mane mylėjo kaip šeimos narę. Jų dukra studijavo Anglijoje ir norėjo kompanionės, kad ji nepamirštų anglų kalbos. Nelaimei, ji prarado savo žavingą britišką akcentą ir įgijo mano pietinės Čikagos tarmę! Jų pastogėje gyvenau metus. Praleidusi ilgesnį laiką Brazilijoje turėjau galimybių iš arčiau pažinti žmonių luomus. Keliavau po visą šalį. Visa tai, ką tuomet patyriau, pakeitė mano gyvenimą ir požiūrį.

Matyt, aplinka taip Tave paveikė, jog nutarei ten sugrįžti?

Pamilau Braziliją ir jos gyventojus. Šalis – žavinga, o brazilai – patys draugiškiausi žmonės pasaulyje. Norėjau sugrįžti ir prisidėti ten, kur reikalinga pagalba!

Ištiesti pagalbos ranką – gera širdžiai

Kaip susipažinai su savo būsimu sutuoktiniu David? „Grad school” metais Wisconsin universitete. Nors buvome iš gan skirtingų šeimų, mus nemažai kas siejo. Jis baigė mažą katalikų koledžą St. Joseph, Indianoje, laimėjęs Fulbright stipendiją studijavo Vokietijoje, o vėliau pateikė paraišką į „Taikos korpusą”. Taigi pajutome panašias gyvenimo vertybes. Ne paslaptis – įsimylėjome. Mūsų santuoka buvo palaiminta Čikagoje 1964 m. gruodžio 26 d. Po savaitės išvykome į Rio, – tačiau ne medaus mėnesiui...

Būdama giliai tikinti katalikė nutarei taipogi savanoriauti „Taikos korpusė”. Ar nujautei, kad atsidursi Brazilijoje?

Norėjau sugrįžti į Braziliją. Praeityje mačiau,

koks ten skurdas, todėl norėjau nors trupiniu prisidėti prie šalies gerovės. Kai susipažinau su David, jis jau buvo pateikęs savo paraišką dirbti „Taikos korpusė”. Jam jau buvo paskirta vieta Kolumbijoje. Aš jam pasakiau: „Pasiteirauk, ar gali vietoj Kolumbijos įsidarbinti Brazilijoje? Tąsyk su tavim kartu važiuosiu”.

Ar paraiškos procesas buvo ilgas? Ar „Taikos korpuso” durys atviros kiekvienam, norinčiam į jį įstoti?

Stojimo procesas buvo lengvas, įtemptas buvo darbas. Pasiruošimo laikotarpis užtruko porą mėnesių. Per tą laiką bet kuris galėjo būti atleistas iš darbo. Tai buvo didelis dvasinis smūgis tiems, kurie „nukentėjo nuo tokio sprendimo”. Mums toks vadovų elgesys buvo nesuprantamas.

Bem-vindo americanos!

Ar iš pat pradžių supratai, į kokį katilą lendi?

Jei atvirai – gyvenimo sąlygos pralenkė mūsų lūkesčius. Mes buvome pirmieji „Taikos korpuso” nariai, kurie įsidarbino mokslo įstaigose ir gyveno butuose, tiesa, be jokių „blizgučių”, tačiau gan patogiai! Dėstėme Ceará universitete („Universidade Estadual do Ceará”) Fortaleza, o taipogi savanoriavome vienoje netolimoje airių vadovaujamoje misijoje.

Atvykusi į tropinę aplinką (juk Tu - „Vėjų miesto” senbuvė, pripratusi prie žvarbių, šaltų žiemų), ar tikėjaisi atlaikyti brazilietiškus karščius?

Neapkenčiu karščių, tačiau vasaros Čikagoje taipogi buvo gan bjaurios. Karščius Brazilijoje lengvina vėjai bei gausi augmenija. Be to, brazilai pripratę porą trejetą sykių per dieną palįsti po dušu.

Po pirmos darbo dienos „Taikos korpusė” nepajutai kultūrinio šoko, o gal net kalbos barjero?

Tą kryžių buvau „išgyvenusi” prieš trejus metus, kai atvykau į šalį būdama Fulbright stipendininkė. Tąkart nieko nepajutau. Panašiai jautėsi ir mano vyras David – mat jis visais išgyvenimais dalijosi su manimi. Tiesa, buvo apmaudu, kai mus paskyrė dėstyti ne visuomeniniame koledže, o universitete. O dėl komunikacijos „barjero”, – įgytas portugalų kalbos žinių bagažas studijų metais Rosary koledže man labai praverė. Kartu su manim dirbo prestižinių universitetų – Harvard, Columbia, St. Louis – absolventai, tačiau tik aš viena mokėjau šios šalies kalbą!

Kaip vietiniai Tave priėmė? Ar suprato, kad Tu esi „lituano”?

Tiek dėstytojai, tiek ir kaimynai darbininkai mus priėmė tarsi seniai dingusius pusbrolius. Jie buvo smalsūs ir norėjo viską apie mus žinoti. Net klausinėdavo, ar mes pažįstam „Hollywood” įžymbių, pvz., Richard Chamberlain. Visi, su kuriais bendravome, buvo ne tik draugiški, bet ir paslaugūs. O šiaurės rytinėje šalies dalyje niekas nežinojo, kad yra tokie „lituanos”, ne taip, kaip Sao Paulo apylinkėse.

Nupiešk mums įprastinę darbo dieną. Į universitetą keliaudavome autobusu. Ten perskaitydavome porą paskaitų. Po to lėtai grįždavome namo. Pakelyje sustodavome miesto centre užkasti. Mūsų buvimas universitete buvo tarsi viršutinis kremo sluoksnis ant akademinio pyrago. Pripažinsiu, jog vietiniai dėstytojai buvo puikūs. Laisvadieniais dėstėme vietinėje seminarijoje. Ten pasijutome labiau reikalingi. Padėjome ir vienai misijai, kuri vietinėms moterims įrengė skalbyklą – ne „laudromat“, kaip įsivaizduotų amerikiečiai, o paprastą prausyklą su tekančiu švriu vandeniu ir vietą, kur galima pakabinti ir išdžiovinti skalbinius.

Gal kartais atrodė, kad išprotėsi, trenksi durimis ir grįši į Ameriką?
Buvo sunkumų, kurie kartais apsunkindavo gyvenimą. Pavyzdžiui, dingsta vanduo, kai maudaisi duše. Buvome įpratę netoliese vonioje laikyti atsarginį dubenį su vandeniu. Žiauriai kovojome su uodais. Prisimenu, kaip visi kaimynai subėgo, pamatę mūsų buto langus užmaskuotus tinkleliu. O ką jau bekalbėti apie vietinį biurokratizmą... Tačiau mudu su David buvome jaunavedžiai ir supratome, jog tai yra mūsų gyvenimo dalis.

Kiek amerikiečių dirbo su Tavimi ir David?
Apie 20, tačiau mes buvome išsklaidyti po visą šalį. Ten, kur gyvenome – Fortaleza – gal penki ar šeši. Kartais pabendraudavome, tačiau visi turėjome bičiulių brazilų, su kuriais dažniausiai ir bendraudavome.

Kokia buvo alga?
Neatsimenu, – šios dienos pinigų vertė – gal pora šimtų dolerių. Tačiau pakako, nes gyvenimas – tiek butas, tiek maistas buvo labai pigūs. „Taikos korpusas“ paskirdavo ir „algą“. Grįžę į JAV savo banko sąskaitoje radome 1,000 dolerių. Tai padengė mūsų pirmąjį gimdymo išlaidas. Kūdikėlis „užbaigė“ sandėrį su „Taikos korpusu“. Kai Chris baigė mokslus, jis irgi įstojo į „Taikos korpusą“. Dvejus metus mokytojavo kaimo mokykloje Zimbabvėje.

Kodėl grįžai namo?
Ten būdama tapau nėščia ir norėjau vaiką pagimdyti namuose, Amerikoje, o ne Brazilijoje. Tačiau pagrindinė grįžimo į namus priežastis buvo ta, kad mano tėvų ištiko širdies infarktas. Norėjau būti šalia jo. Praėjus vos metams jis mirė.

Naudingai praleidei laiką Brazilijoje? Grįžai į namus geresniu žmogumi?



1992 metais Nijolė keliavo į Braziliją su Rotary Exchange. Pietinėje Rio Grande do Sul valstijoje ją pasitiko „gaucho“ princas ir princesė.

Niekad nesijauti geresniu, juk tiek daug reikėjo atlikti. Visada jautiesi per mažai padaręs. Džiaugėmės savanoriavimu airių kunigų misijoje, tačiau tai buvo vos paviršiaus pakrapštymas. Aptarnavome skurstančią darbininkiją, padirbome universitete, tačiau pilno pasitenkinimo nepajutome.

Po to, kiek žinau, net keletą sykių grįžai į tą šalį, tik jau ne kaip savanorė, o kaip turistė. Kokių skirtumų pastebėjai nuvažiavusi vėliau?
Matėme ne tik pažengusią ekonomiką, bet ir gyventojų pagausėjimą. Padidėjęs vidurinis luomas, tačiau Braziliją tebeslegia tie patys rūpesčiai – turtinė nelygybė. Šalyje gyvenau du sykius, o kaip turistė čia lankiausi net tris, paskutinis apsilankymas buvo kruizas. Nuostabi gamta ir architektūra. Džiugina ir tai, kad itin artima brazilė draugė gyvena mūsų kaimynystėje, Baraboo miestelyje. Tokiu būdu galiu arti- mai palaikyti ryšius su Brazilija bei toliau bendrauti portugališkai.

Priekyje – dar vienas olimpinis startas!

Olimpiada jau prasidėjo. Dar išvakarėse Rengimo komitetą ir patį Rio de Janeiro smaugė aibės rūpesčių ir bėdų – antisanitarija, užterštas vanduo vandens sportui, įprastinis rusų sportininkų dopingo skandalas, brangus pragyvenimas olimpiniam kaimelyje, kišenvagių rojus, „Zika“ viruso krizė, susišaudymai, byranti valdžia... Kaip buvusi šalies gyventoja, ar manai, kad tai tinkama aplinka žaidynėms?
Be abejo, jie galėjo geriau pasiruošti, tačiau dabar jau nebegalima gręžiotis atgal. Brazilai nepaprastai lankstūs ir apskrūs. Jiems turėtų pavykti. Jie daug pinigų investavo į pasiruošimo darbus, ypač stiprindami saugumą. Jie pasiryžę nugalėti bet kokią pasitaikančią kliūtį.

– Pokalbio pabaigai – filosofinis klausimas. Kristaus Atpirkėjo paminklas stovi Corcovado kalno viršūnėje. Pagal dydį – tai penktas pasaulyje, tapęs ne tik Rio, bet ir visos šalies simboliu. Kristaus rankos plačiai išskėstos. Ar manai, kad Gerasis Ganytojas prižiūrės tas minias, kurios jau sugūžėjo į žaidynes?
Virtualioje erdvėje mačiau nuotrauką, kur mūsų Ganytojas „pozavo“ su Lietuvos olimpiečiais. Yra posakis „Deus é Brasileiro“ – „Dievas yra brazilas“. Nuoširdžiai tikiu, jog Jis jų nepvils... Beje, Brazilijoje gyvena apie 150 000 lietuvių kilmės asmenų. Visiems jiems ir, žinoma, svečiams bei patiems olimpiečiams linkiu saugių žaidynių.

Dvikalbystė yra investicija visam gyvenimui

Atkelta iš 3 psl.

Ar ne per vėlu su vaikais pradėti kalbėti lietuviškai, kai jiems jau yra 4–6 mėtu-ukai? Kaip tai daryti? Palaipsniui ar tiesiog drastiškai pradėti kalbėti tik lietuvių kalba?
Nėra vėlu jokiam amžiui! „Nuoseklioji“ dvikalbystė yra labai paplitusi. Vaikai gali išmokti antros kalbos, jei ją girdi tokiose situacijose, kuriose jis yra motyvuojamas ją vartoti. Svarbu išlaikyti kalbą, kad vaikas galėtų turėti dvikalbystės teikiamų pranašumų.

Jūsų profesionaliu požiūriu, kaip geriau kalbėti su vaiku? Visada? Nepaisant to, kad aplinkiniai nieko nesupras, ar tik tuomet, kai liekame dviese (namie, mašinoje)? Kokios nuoseklios taktikos geriausia laikytis?
Šeimų komunikacijos strategijos yra skirtingos, tačiau įmanoma kalbėti lietuvių kalba ir prie pašalinių, neišskiriant jų, bet bandant juos įtraukti. Paprastai vaikas pripranta vartoti lietuvių kalbą būdamas su kitais lietuviais ir kitą kalbą – kitose situacijose. Gebėjimas pritaikyti kalbą ir žodinių elgesį yra viena iš dvikalbystės teikiamų naudų už kalbos ribų.

Kokias kognityvines funkcijas stiprina dvikalbystė?
Dvikalbystė daro įtaką kalbos supratimui ir mokymosi gebėjimams, perspektyvų ir kitų požiūrių suvokimui, dėmesio koncentravimui ir gebėjimui prisitaikyti naujose situacijoje.

Kokiais argumentais apginti dvikalbystę prieš italę anytą, kuri įsitikinusi, kad dvikalbis mažylis turės problemų mokykloje?
Tyrimai rodo, kad dvikalbiai vai-

kai neturi problemų mokykloje, jei jų dvikalbystė yra pripažįstama ir vertinama. Iš pradžių vaikas galėtų turėti problemų, jei tebesimoko šalies, kurioje gyvena, kalbos, bet tik iki tol, kol ją išmoksta. Su šiomis problemomis geriausiai susidorojama aplinkoje, kuri yra jautri dvikalbystės charakteristikoms ir poreikiams.

Esu mergina ir gyvenu Italijoje šešerius metus. Vis dar nesugebu galvoti italų kalba, kalbu su klaidomis ir pamirštu žodžius, nors viską suprantu. Ar tai normalu?
Dažnais atvejais tai priklauso nuo to, kokios galimybės kalbėti gimtąja kalba. Tai, kad gyvenama Italijoje, dar nereiškia tobulo kalbos mokėjimo, jei dažniausiai tebevartojama sava kalba. Reikėtų labiau tikėti savimi ir savo mokymosi gebėjimais: daug suaugusiųjų galvoja, kad kalboms nėra gerai „sutverti“, ir tai kalbos atžvilgiu juos priveda prie psichologinio blokavimo. Yra individualių skirtumų, bet jei kalbos vartojimui randama progų ir motyvacijos, įmanoma ją gerai išmokti.

Kaip manote, ar dvikalbių šeimų vaikai turėtų turėti dvigubus vardus (kiekvienos kalbos), vieną bendrą vardą ar domiuojančios kalbos vardą (šalies, kurioje gyvena, kad būtų išvengta komunikacinių barjerų su bendraamžiais)?
Sprendimą turėtų priimti šeima. Nemanau, kad tai vaikui turi lemiamos svarbos. Tiesa, kad užsienietiškos pavardės gali kelti supratimo ir rašymo sunkumų, tačiau daugeliu atvejų tai yra įveikiama.

itlietuviai.it

PRENUMERUOKIME IR SKAITYKIME „DRAUGĄ“!

www.draugas.org

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260



Parengė Vitalius Zaikauskas

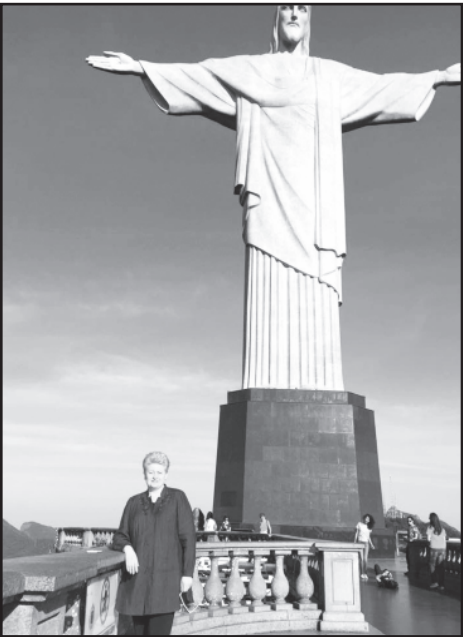
LIETUVA IR PASAULIS

Prezidentė susitiko su pasaulio vadovais

Rio de Janeiras/Vilnius (ELTA) –Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė dalyvauja XXXI vasaros olimpinė žaidynių oficialiuose renginiuose. Šalies vadovė drauge su pasaulio vadovais lankėsi Brazilijos viceprezidento, laikinai einančio valstybės prezidento pareigas, surengtame oficialiame priėmime.

Priėmimo metu Lietuvos vadovė bendravo su JAV valstybės sekretoriumi John Kerry, Jungtinių Tautų generaliniu sekretoriumi Ban Ki-moon, Belgijos karališkąja pora ir Nyderlandų karaliumi Willem Alexander, Liuksemburgo didžiuoju kunigaikščiu Henri, Danijos sosto įpėdiniu Frederik, Pasaulio sveikatos organizacijos generaline direktore Margaret Chan. Apie Europos reikalus Prezidentė kalbėjo su Prancūzijos vadovu Francois Hollande, Italijos ministru pirmininku Matteo Renzi, Slovakijos prezidentu Andrej Kiska, Nyderlandų ministru pirmininku Mark Rutte bei Gruzijos prezidentu Georgi Margvelašvili.

Tarptautinio olimpinio komiteto sprendimą leisti daliai Rusijos sportininkų dalyvauti olimpinėse žaidynėse



Prezidentė ant Corcovado kalno. „Facebook“ nuotr.

Lietuvos prezidentė vertino nevienareikšmiškai.

„Sprendimas yra labai kontroversiškas, nevienareikšmis – galima vertinti labai įvairiai. Labai gaila, kad olimpinis sportas yra kompromituojamas tokiu būdu“, – apgailestavo D. Grybauskaitė.

Rinkosi buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai

Ariogala (BNS) – Rugpjūčio 6 dieną Raseinių rajone, Ariogaloje, surengtas tradicinis Lietuvos tremtinių, politinių kalinių ir laisvės kovų dalyvių sąskrydis. Šventė prasidėjo jos dalyvių eitynėmis į Dubysos slėnį, vėliau vyko sąskrydžio atidarymas, šv. Mišios, koncertai, filmų peržiūros, pokalbiai apie partizanų ginkluotę, aprangą, spaudą.

Buvo priimtos dvi rezoliucijos – dėl Baltarusijoje, Astrave, statomos elektrinės keliamos grėsmės ir dėl tautos masinės emigracijos stabdymo.

„Mes prašome Seimo ir Vyriausybę atkreipti dėmesį, kad 65 tūkst. Lietuvos žmonių pasirašė po įstatymo projektu, kuris neleistų pirkti elektros energijos iš nesaugios elektrinės. Taip pat mes, pensinio amžiaus žmonės,

labai nenorėtume, kad vieną pensininką išlaikytų mažiau negu vienas dirbantysis. Reikalaujame, kad valdžia numatytų, ką darome, kad taip nebūtų. Pirmiausia reikia galvoti apie darbo vietas Lietuvoje, apie jaunimą, jam reikia sudaryti sąlygas gyventi čia“, – sakė Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos pirmininkas Gvidas Rutkauskas.

Jo duomenimis, pernai Lietuvos tremtinių, politinių kalinių ir laisvės kovų dalyvių sąskrydyje dalyvavo apie 5 tūkst. žmonių. Panašaus dalyvių skaičiaus tikimasi sulaukti ir šiemet.

Sovietinės okupacijos metu iš Lietuvos ištremta daugiau kaip 130 tūkst. žmonių, taip pat tūkstančiai žuvo lageriuose.

Draudimas nuo terorizmo?

Vilnius („Lietuvos ūkis“) – Po Europą sukrėtusių džihadistų išpuolių kai kurios kelionių draudimo paslaugų bendrovės svarsto klientams pasiūlyti draudimą dėl žalos, susijusios su teroro aktais. Svarstoma, ar kurti naujas paslaugas, ar išplėsti esamus pasiūlymus.

Šiuo metu draudimas nuo teroro išpuolių draudimo bendrovėje „If“ įeina į standartinį kelionių draudimą, tačiau iki šiol dėl su tuo susijusių išmokų klientai nesikreipė nė karto.

Pasak „Seesam Insurance“ Lietuvos filialo Rinkodaros ir komunikacijos vadovo Eugenijaus Mažiulio, šiuo metu žala dėl teroro aktų įtraukta prie nedraudžiamųjų įvykių. Dar šiemet bendrovė kelionių draudimo pa-

slaugas svarsto papildyti terorizmo rizikos draudimu.

Dar nėra daug klientų, kurie domėtusi nauju draudimu. Daugiausia pokalbiai vyksta tarp partnerių, rinkos dalyvių, yra sujudimas pačioje rinkoje – specialistų grupėje. Aktyviai stebima draudimo rinka bei klientų poreikiai, todėl išaugs klientų, norinčių kelionės metu apsidrausti nuo terorizmo, skaičiui pradės teikti šią paslaugą.

„Lietuvos draudimo“ Gyventojų turto draudimo vadovas Andrius Gimbickas teigia, kad pagal standartines įmones taisyklės teroristiniai išpuoliai, kaip ir streikai ar kiti masiniai neramumai, taip pat karo veiksmai, yra vertinami kaip nedraudžiamieji įvykiai.

Palangoje gelbėtojai budės ir naktį

Vilnius (LRT.lt) – Centrinėje gelbėjimo stotyje Palangoje gelbėtojai budės visą parą. Dabar gelbėtojai dirba iki 8 val. v., o pagalbos prašymų sulaukia visą parą, todėl po darbo valandų jie rizikuoja padėdami specia-

liosioms tarnyboms.

Dažniausiai pagalbos prireikia, kai naktį neblaivūs asmenys nušoka nuo jūros tilto ir negali parplaukti. Klaipėdos ir Neringos gelbėtojai budėti naktimis kol kas neplanuoja.

Migrantai Italijai kainuos 1,5 mlrd. eurų

Roma („Draugo“ info) – Italijos policija sulaukė grupę kontrabandininkų, įtariamų nelegaliu migrantų gabėtimu. Šiai gaujai vadovavo „Islamo valstybės“ (IS) smogikas 41 metų Mohamed Kamel Khemiri. Tuniso pilietis anksčiau figūravo narkotikų kontrabandos byloje. Atlikęs laisvės atėmimo bausmę, jis prisijungė prie radikalų islamistų ir prisiekė ištikimybę IS. Migrantus į Italiją grupė gabeno Viduržemio jūra iš Libijos.

Uždarius vadinamąjį Balkanų maršrutą, vėl padaugėjo migrantų, mėginančių patekti iš Šiaurės Afrikos į ES šalį jūra. Nuo 2014 metų nuskeno daugiau kaip 6 tūkstančiai žmonių, pasirinkusių šį kelią, o 420 tūkstančių migrantų sėkmingai pa-

siekė kelionės tikslą.

Šiemet migrantų priėmimas Italijos biudžetui kainuos apie pusantro milijardo eurų, arba 500 mln. eurų daugiau nei 2015 metais, teigia Italijos vidaus reikalų ministerijos Migracijos ir pilietinių laisvių departamento direktorius Mario Morcone.

Pasak Italijos pareigūno, jo šalis nuo šių metų pradžios jau priėmė apie 140 tūkst. migrantų. „Tai yra daugiau nei pernai per visus metus, kai sulaukta 100 tūkst. migrantų“, – sakė M. Morcone.

Italijoje migrantai pusantrų metų laikotarpiui apsistoja laikinuose apgyvendinimo centruose. Jiems suteikiamas stogas ir maitinimas, siūlomos įvairios švietimo programos.

EK vadovas gina Turkiją

Viena („Draugo“ info) – Europos Komisijos (EK) vadovas Jean-Claude Juncker atmetė Austrijos raginimą Europos Sąjungai (ES) nutraukti narystės derybas su Turkija ir įspėjo, kad toks žingsnis būtų labai didelė klaida.

Turkijos prezidentas Recep Tayyip Erdogan ilgai truncančias ir neseniai atgaivintas galimybes prisijungti prie ES sumenkino, prabilęs apie galimą mirties bausmės sugražinimą po nepavykusio perversmo liepos viduryje. Kai Austrija pasiūlė derybose dėl Turkijos narystės nuspausti stabdžius, J. C. Juncker paragino Bendriją išlikti ramia.

„Jeigu dabar Turkijai bus leista susidaryti išpūdį, kad nepaisant visko ES nėra pasirengusi jos priimti, tuomet tai pavadindčiau rimta užsienio politikos klaida“, – sakė EK vadovas ir pridūrė, kad tokio pobūdžio sprendimai gali būti daromi tik pritarus visoms šalims narėms.

Tačiau EK vadovas pripažino, kad Turkijai dar liko daug darbų, kuriuos ji privalo atlikti, norėdama įgyvendinti bloko nustatytas narystės sąlygas.

Vokietijos Laisvosios demokratų partijos (LDP) vadovas Christian Lindner palygino dabartinę Turkiją su na-



C. Lindner Turkijos prezidentą prilygino Hitleriui. Alchetron.net nuotr.

cistine 1933 metų Vokietija, kai Reichstago padegimas leido Adolfui Hitleriui sustiprinti savo valdžią.

Pasak politiko, ir mėginimas įvykdyti valstybės perversmą Turkijoje, ir Reichstago gaisras buvo sąmoningai suorganizuoti siekiant sugriežtinti įstatymus ir sustiprinti savo valdžią.

„Mes matome valstybės perversmą iš viršaus – Recep Tayyip Erdogan kuria autoritarinį režimą. Žmogaus teisės ir laisvės jam nebeteri jokios reikšmės, todėl jis negali būti Europos partneris“, – pabrėžė C. Lindner.

Anot politiko, jam kelia pasipiktinimą tai, kad derybos dėl Turkijos stojimo į ES nebuvo seniai nutrauktos.

C. Lindner apkaltino Vokietijos vyriausybę vykdant neprincipingą politiką Turkijos atžvilgiu ir priekaištavo kanclerei Angela Merkel dėl pernelyg didelio atsargumo šiuo klausimu.

Komendanto valanda migrantams?

Kopenhaga (ELTA) – Trims Danijos politinėms partijoms atstovaujantys šalies parlamento deputatai pasiūlė įvesti pabėgėlių centrų gyventojams komendanto valandą.

Iškelti šią iniciatyvą parlamentarų paskatino penkių 14–17 metų migrantų, gyvenusių Tulebiolės pabėgėlių centre Langelando saloje, sulaukimas.

Trys iš jų kaltinami seksualiniu priekabiavimu, du kiti – 16-metės išžaginimu per muzikos festivalį, vy-

kusį kaimyninėje Fiuno saloje.

Danijos integracijos, imigracijos ir prieglobsčio suteikimo ministrė Inger Stojberg pareiškė, kad yra pasirengusi apsvarstyti iniciatyvą.

Kartu ministrė priminė, jog dauguma pabėgėlių yra dėkingi danams už svetingumą ir elgiasi pavyzdingai, bet maža jų grupė turi didelį griauinamąjį potencialą.

2015 metais Danija priėmė daugiau kaip 20 tūkstančių migrantų.

Paryžiuje Saudo Arabijos princesė neteko laikrodžio

Paryžius (ELTA) – Paryžiuje princesė iš Saudo Arabijos tapo plėšikų auka. Pasak nukentėjusiosios, centrinėje Prancūzijos sostinės dalyje ją užpuolė du vyrai ir atėmė laikrodį „Richard Mille“, kainuojantį apie milijoną eurų.

Paryžiaus policijos pareigūnai tiria apiplėšimo aplinkybes. Princesės vardas nenurodomas. Saudo Arabijos ambasada kol kas nekomentuoja šio incidento.

Šiluvos koplyčios jubiliejui artėjant



Į parodos atidarymą susirinkusiuosius sveikino LR užsienio reikalų ministras L. Linkevičius. Rengėjų nuotr.

Šiluvos koplyčios Washingtone 50 metų jubiliejaus komitetas praneša, kad sudarytas jubiliejaus Garbės komitetas. Jame – iškilūs asmenys iš JAV, Kanados ir Lietuvos. Tarp jų – Katalikų Bažnyčios vadai JAV ir Lietuvoje, diplomatai iš Lietuvos bei Šventojo Sosto ir užsienio lietuvių organizacijų vadovai.

- Garbės komiteto nariai:**
- J. Em. kardinolas Audrys Bačkis, Vilniaus arkivyskupas emeritas;
 - Rūta Baltaduonytė-Lemon, Lietuvių skautų sąjungos tarybos pirmininkė;
 - J.E. Gintė Damušytė, Lietuvos Respublikos ambasadorė Danijai ir Islandijai;
 - Dr. Tomas Girnius, Šiaurės Amerikos ateitininkų tarybos pirmininkas;
 - J.E. Gintaras Grušas, Vilniaus arkivyskupas;
 - Dalia Henke, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos pirmininkė;
 - Regina Juškaitė-Švobienė, Lietuvos vyčių vyriausiosios tarybos pirmininkė;
 - Marius Kasniūnas, Lietuvių Fondo valdybos pirmininkas;
 - J.E. Rolandas Kriščiūnas, Lietuvos Respublikos ambasadorius JAV;
 - Joana Kuras, Kanados Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos pirmininkė;
 - J.E. Joseph Kurtz, Louisville arkivyskupas ir JAV Vyskupų konferencijos pirmininkas;
 - J.E. Linas Linkevičius, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras;
 - J.E. Christophe Pierre, arkivyskupas ir Šventojo Sosto apaštalinis nuncijus JAV;
 - Prel. Walter Rossi, Nacionalinės Nekalto Prasidėjimo bazilikos rektorius;
 - Sigita Šimkuvienė-Rosen, JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos pirmininkė;
 - J.E. Lionginas Virbalas SJ, Kauno arkivyskupas;
 - J.Em. kardinolas Donald Wuerl, Washingtono arkivyskupas.

Rūpimus atsakymus rasite sveitainėje

Šiluvos koplyčios jubiliejaus komitetas paruošė atsakymus į dažniausiai užduodamus klausimus. Juos galima paskaityti Šiluvos koplyčios jubiliejaus svetainėje (<http://www.siluva50usa.org>). Vienas iš dažniausių klausimų – ar reikia bilietų į spalio 9 d. jubiliejines Mišias Nekalto Prasidėjimo bazilikoje. Ne, nereikia. Mišias galima lankyti nemokamai ir nereikia nei bilietų, nei rezervacijų. Bazilika talpina apie 2 500 žmonių. Norintys dalyvauti iškilmingame priėmime, turės įsigyti bilietus. Daugiau informacijos bus pateikta vėliau.

Susidomėjimas Šiluvos koplyčios paroda

Nuo birželio 30 d. veikianti paroda „Šiluvos koplyčia po 50 metų“ susilaukė didelio Nacionalinės Nekalto Prasidėjimo bazilikos lankytojų dėmesio. Liepos 7 d. Šiluvos koplyčios jubiliejaus komitetas bazilikai parūpino 500 (3x5 colių dydžio) atvirukų, kurių vienoje pusėje vaizduojama Šiluvos Marijos koplyčia, o kitoje yra informacija apie jubiliejines Mišias bei parodą. Atvirukų greit neliko ir komitetas, norėdamas, kad kuo daugiau žmonių sužinotų apie jubiliejų, atvežė į baziliką dar 2 000. (Dabar iš viso 10 000 tiražo telikę mažiau kaip 1000).

Buvo numatyta, kad paroda veiks nuo birželio 30 d. iki spalio 17 d., Tačiau dar parodai neatsidarius, bazilikos atstovė pranešė, kad ji bus pratęsta iki lapkričio 27 d. Tai reiškia, kad paroda veiks beveik penkis mėnesius ir užsidarys tiksliai po Padėkos dienos šventės.

Šiluvos koplyčios Washingtone 50 metų jubiliejaus komiteto info

<http://draugokalendorius.org>

A † A
JUOZAS NEVERAUSKAS

Mirė 2016 m. rugpjūčio 4 d. Munster, IN, sulaukęs 98 metų.
Gimė 1918 m. gegužės 1 d. Paluobiuose, Šakių apskr., Lietuvoje, Jono ir Natalijos (Ūsaitės) Neverauskų šeimoje.



Nuliūdę liko: žmona Josephine (Frey), su kuria išgyveno 68 metus, sūnus Joe, Jr., anūkės Audrey ir Ella; duktė Maryanne Neverauskas-Topor, žentas Mark Topor, anūakai Christopher ir Joseph.
A. a. Juozas bus pašarvotas ant-radienį, rugpjūčio 9 d. nuo 5 val. p. p. iki 8 val. v. Burns-Kish laidojimo namuose, 8415 Calumet Ave., Munster, IN, kuriuose 7 val. v. vyks pamaldos.
Trečiadienį, rugpjūčio 10 d., 11 val. ryto Carmelite Monastery, 1628 Ridge Rd., Munster, IN, bus aukojamos šv. Mišios už a. a. Juozą.
Vietoje gėlių šeima prašo aukoti Carmelite Fathers.

Nuliūdusi šeima

Nurimo gera širdis.
ilsisi darbščios rankos...

A † A
JUOZUI NEVERAUSKUI

iškeliavus Amžinybėn, reiškiame nuoširdžią užuojautą šeimai, giminėms ir artimiesiems.

*Rūta ir Kęstutis Sidabras
Aldona ir Vytas Markevičius
Birutė ir Antanas Vilutis
Margarita ir Nick Stiglich*

A † A
Prof. LEONUI SABALIŪNUI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame jo žmoną ONUTĘ ir visus artimuosius.

Stasys ir Milda Tamulioniai

www.draugas.org/mirties

Dr. Grace B. Austin, gyvenanti **Chicago, IL**, mamytės a. a. Onos Baliūnienės mirties metinių proga „Draugui“ paaukojo 60 dol. Nuoširdi padėka už paramą.

Narimantas V. Udrys, gyvenantis **Farmington Hills, MI**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuoširdžiausius padėkos žodžius skiriame Jums.



Pasidalinkite nuomone

facebook

www.facebook.com/draugolaikrastis

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Rugpjūčio 13 d., šeštadienį, 11 val. r. bei** rugpjūčio 14 d., sekmadienį, 12 val. p. p. Schuylkill Mall (route 61 and I-81, Frackville, PA 17893) vyks kasmetinės Lietuvių dienos. Jūsų laukia šokiai, muzika, skanus maistas ir kitos linksmybės – visi labai laukiami!

■ **Rugpjūčio 18 d., ketvirtadienį, 6:30 val.** v. SLA 307 (307 West 30 St., New York, NY 10001) vyks susitikimas su tautodailininke, karpinių, grafikos ir margučių meistre iš Lietuvos, Odeta Tumėnaite-Bražėnienė. Renginio metu bus pristatyta paskaita „Lietuvių karpinių istorija ir dabartis“, vyks praktiniai užsiėmimai. Daugiau informacijos apie tautodailininkę internetinėje svetainėje: www.ode-tosgalerija.lt.

■ **Rugpjūčio 21–28 d., Neringos stovykloje** (147 Neringa Rd., Brattleboro, VT 05301) vyks menų ir sveikatingo poilsio stovykla suaugusiems „Meno8Dienos“. Kviečiame visus registruotis Neringos internetinėje svetainėje: neringa.org/lt_forms.html. Daugiau informacijos el. paštu: danguole@kuolas.com (Danguolė Kuolienė).

■ **Rugpjūčio 23 d., antradienį, 6 val. v.** Balzeko lietuvių kultūros muziejus kartu su LR nuolatine misija Jungtinėse Tautose kviečia į The United Nations HQ (Curved Wall area 801 First Avenue New York, NY 10017) vykiantį parodos „No Home to Go: The Story of Baltic Displaced Persons. 1944–1952“ atidarymą. Apie dalyvavimą prašome pranešti iki rugpjūčio 19 d. el. paštu: lithuaniaun@gmail.com arba paskambinus tel. 212-983-9474.

■ **Rugpjūčio 28 d., sekmadienį, 12 val. p.** Pasaulio lietuvių centre (14911 127th St., Lemont, IL 60439) vyks PLC lauko gegužinė.

Renginyje skambės muzika, vyks loterija, bus pardavinėjami šalti gėrimai bei lietuviški užkandžiai. Veiks lietuviška mugė. Daugiau informacijos paskambinus tel. 630-257-8787. Visi labai laukiami!

■ **Rugsėjo 17 d., šeštadienį, 8 val. v. Lietuvių** parapijos didžiojoje salėje (3855 Evans St., Los Angeles, CA 20027) vyks Irūnos bei Mariaus Jampolskio nuotaikingas pasirodymas „Viskas baigta“. Daugiau informacijos el. paštu: richardshow@yahoo.com arba paskambinus tel. 323-360-7786 (Ričardas).

■ **Spalio 1–2 d., šeštadienį-sekmadienį, Šv.** Kazimiero lietuvių parapijoje (2718 St., George St., Los Angeles, CA 90027) vyks 30-toji Lietuvių dienų šventė. Lietuviškas maistas, gėrimai, meno kūriniai, muzika ir šokiai! Renginyje taip pat pasirodys Andrius Mamontovas su grupe, „Dainavos“ ansamblis, „LB Spindulys“, „Tolimi aidai“ bei daugybė kitų dainininkų ir šokėjų. Daugiau informacijos tinklalapyje ltdays.com. Visi labai laukiami!

■ **Lietuvos generalinis konsulas Čikagoje** kviečia visus, spalio 9 d. Čikagos maratone ketinančius bėgti ir jam užsiregistruvusius bėgikus prisijungti prie akcijos „Lietuviai Čikagos maratone“ ir burtis į vieningą komandą. Registracija el. paštu: agne.vertelkaite@urm.lt arba paskambinus tel. 312-397-0383. Žinutėje nurodykite savo vardą ir pavardę, telefono numerį, el. pašto adresą ir reikalingų marškinėlių dydį. Taip pat kviečiame visus sirgalius dalyvauti maratone ir palaikyti saviškius sirgalių zonoje ties 17 maratono mylia, prie Illinojaus universiteto Čikagoje vakarinėje Halsted gatvės pusėje, šiek tiek į pietus nuo Polk gatvės. Lauksime visų pasipuošusių lietuviškais marškinėliais, kepuraitėmis ir nešinių trispalvėmis.

Prezidentė apsilankė olimpiniam kaimelyje

Atkelta iš 1 psl.



Apsilankiusi olimpiniam miestelyje Prezidentė D. Grybauskaitė Lietuvos sportininkams padovanojo judos duonos ir Turniškių medaus...



...o šie Lietuvos vadovai – olimpinę kuprinę!

Alfredo Pliadžio nuotr.

Pabendravusi su atletais ir olimpinės delegacijos nariais, Prezidentė Lietuvos sportininkams padovanojo judos duonos ir Turniškių medaus. „Kai stosite į startą, visa širdimi būsimė kartu su Jumis, linkėdami parodyti viską, ką galite. Kiekvienas Jūsų pasiekimas bus didžiausia dovana jus mylinčiai, už jus ‘sergančiai’ Lietuvai“, – sveikindama atletus sakė Prezidentė.

Valstybės vadovė pabrėžė, kad olimpiadoje kylanti mūsų valstybės vėliava ir skambantis himnas kas kartą pakylėja visą Lietuvą – tą akimirką jaučiame didelį pasididžiavimą ir savo olimpiečiais, ir savo šalimi.

Olimpiniam kaimelyje gyvena apie 17 tūkst. sportininkų ir jų trenerių. Čia veikia bankas, poliklinika, pramogų ir paslaugų centrai. Specialiai šioms žaidynėms pastatytame olimpiniam kaimelyje veikia ir didžiausia pasaulyje valgykla, kurioje kasdien patiekama iki 60 tūkstančių įvairių patiekalų.

Sekmadienį D. Grybauskaitė palaikė nacionalinę krepšinio rinktinę, kovojančią su Brazilijos komanda, vakare olimpiniam plaukimo baseinui stebėjo plaukikų Rūtos Meilutytės ir Giedriaus Titenio pasirodymą.

ELTA



RAŠYKITE, KURKITE, PIEŠKITE!

Užrašykite savo vardą, pavardę, amžių ir el. pašto adresą

Iki rugsėjo 15 d. išsiųskite Saulutei GlobalTukei adresu J. Tumo-Vaižganto g. 2, Vilnius LT-01511, Lithuania

arba el. paštu lietuviai@urm.lt

IDOMIAUSIŲ DARBELIŲ (PAGAL AMŽIAUS GRUPES) LAUKIA ŠAUNUS SAULUTĖS GLOBALTUKĖS PRIZAI!

VAIKŲ KŪRYBOS ŠVENTĖ

MANO VASARA LIETUVOJE

Visi visi užsienyje gyvenantys mažieji lietuviukai kviečiami dalyvauti laisvos kūrybos šventėje „Mano vasara Lietuvoje“!

Grįžote su tėveliais vasarai į Lietuvą? Aplankėte visa širdelę pasiilgtus Močiutę ir Senelį? Susitikote naujų draugų? Ragavote neapsakomai gardžių miško uogų? O gal lankėtės ypatingame muziejuje ar perskaitėte labai įdomią lietuvišką knygą?

Aprašykite! Nupieškite! Sukurkite apie tai eilėraštį! Užrašykite savo vardą, pavardę, amžių, kontaktinį el. pašto adresą ir atsiųskite mums – pasidalinkite savo įspūdžiais su jais labai mylinčia Saulute GlobalTuke!



ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Siuntinių paėmimas iš namų
630-774-2136

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Būra
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Florist Queen
1620 Pebblewood Lane Naperville, IL 60563
Tel: 630-450-2014

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-886-1838

Atlantic Express Chicago
2715 W. 71 St. Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-2655

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hgts, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kornigickių Užieig
6312 S. Harlem Ave. Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Blommed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyva
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770